

Publicerad 2012-08-29 02:41 av lilla Du

Med blå flisor

Att vara främlingar är ett tillstånd

Då man delat livet i ovisshet om varandras existens

Så snart hud har mött hud och ord växlats

Än de sägs med blickar som hålls fast med öppna ögon och sinnen

Är det ett tillstånd som aldrig kommer igen

Man passerar en tröskel som aldrig riktigt går att se tillbaka genom

En dörr som utan väggar står som på en äng där blommorna växer lika höga och sprider sin arom i luften utan bejakande av dörrens ramar

Utan väggar är dörren bara en träram som pekar ut var något hände, då jag vred om dörrhandtaget och fick en sticka som fastnade under min fingernagel precis som du för alltid sitter fast i mitt medvetande

För nu vet jag att du finns

Längre delar vi inte livet i ovisshet utan lever två skilda och egna men ibland sammantvinnande liv i kunskap

Kunskap som gör oss rikare för att jag kan visa dig saker om blommorna vi plockar som du inte visste innan och du uppmärksammar mig på att visst doftar rosen om än så skön ännu skönare på ett annat sätt än tidigare

Att vara främlingar varar bara en sekund

Ändå ser jag dig som främling för människor jag inte luktar på blommor med var aldrig en främling till att börja med

Tillståndet som främling är spännande för alla mina ord och all min hud upptäcks på nytt

Att vara främling med dig ändrar sättet jag ser tillbaka på den ängen genom dörren för aldrig kan jag minnas hur det var att inte veta

Vem du är

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lilla Du med Poeter.se id #28380 innehar upphovsrätten